تحليل تجربي خواص سايشي يك ايمپلنت استخواني زيستسازگار

اسما قنبری^۱، فرامرز آشنای قاسمی^{۲ و*}، حسن جعفری^۳

^۱ کارشناس ارشد، مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران ۲ دانشیار، مهندسی مکانیک، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران ۳ دانشیار، مهندسی مواد، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران ۴ م.a.ghasemi@sru.ac.ir

◄ چکيده

واژگان کلیدی

پژوهش حاضر دربرگیرندهٔ خواص سایشی آلباژ زیست سازگار ۲۰ – ۷۲ – ۷۲ – Mg –۷۲ با درصدهای مختلف وزنی کلسیم است. آزمایش ها در محیط شبیه ساز بدن انسان برای بارگذاری های ۱۰ تا ۴۰ نیوتن و سرعت ۳۰ دور بر دقیقه، در فاصله ثابت ۱۰۰ متر و به روش پین بر دیسک، انجام شده است. ضریب اصطکاک و نرخ های سایش در ۵ مرحله اندازه گیری و محاسبه شده و با استفاده از رسم نمودار، تصاویر میکرو سکوپ الکترونی روبشی (EES) و آنالیز (EDS)، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج حاصل نشان دهندهٔ کاهش نرخ سایش و ضریب اصطکاک، به ازای افزایش بارگذاری، در کلیه آلیاژهای مورد بررسی بود. افزایش در محتوای کلسیم نیز کاهش خواص سایشی را نشان داد و مکانیزم سایشی غالب رخ داده در اکثر نمونه ها، خراشان بود. نمونه آلیاژ فاقد کلسیم، کمترین مقدار ضریب اصطکاک را برای بیشترین بارگذاری نشان داد، در حالی که در کمترین بارگذاری، آلیاژ حاوی بیشترین مقدار کلسیم، بیشترین ضریب اصطکاک را را به خود اختصاص داد. علاوه بر این، کلیه مقادیر نرخ سایش، بین ۱۹ محان کلسیم، یود اصلیم کار برای هر دو فاکتور ضریب اصطکاک و نرخ سایش، بارگذاری ۴۰ نیود زمود روبای مقدار نشان داد.

آلیاژهای منیزیم

زیستسازگار نرخ سایش ضریب اصطکاک محیط شبیهساز بدن انسان

تاریخچه مقاله تاریخ دریافت ۲۰۱۱ ۱۳۹۸/۰۰ تاریخ پذیرش ۵/۱۲ ۱۳۹۸/۰۰

۱ مقدمه

تقاضای روز افزون برای استفاده از بیومواد فلزی، سبب تمایل بیشتر پژوهشگران جهت استفاده از ایمپلنتهایی با حداقل اثرات جانبی شده است. از یک سو خارجسازی ایمپلنتها، طی عمل جراحی مجدد، همواره موجب نگرانی است و از سوی دیگر باقی ماندن درازمدت ایمپلنتهای فلزی دائمی، نظیر فولاد زنگ نزن، آلیاژهای تیتانیم و آلیاژهای کبالت – کروم در بدن انسان، به دلیل آنکه از سوی سیستم ایمنی بدن مورد هدف قرار گرفته و سبب التهاب موضعی می شود، می تواند منجر به واکنشهای آلرژیک و حساسیت شود [۱]. از آنجا که ایمپلنتهای زیست تخریب پذیر، پس از عمل ایمپلنت گذاری اولیه، خود به خود در بدن تجزیه شده و جذب می شوند، چنین اثرات سوئی نداشته و استفاده از آنها مناسب می باشد [۱، ۲].

منیزیم و آلیاژهایش، فلزات کموزنی هستند که در سالهای اخیر، به دلیل خواص مکانیکی عالی، زیست-تخریب پذیری و زیست سازگاری خوبشان، جهت کاربردهای زیست پزشکی، بسیار مورد توجه قرار گرفته-اند [۳]. چگالی منیزیم و آلیاژهایش (۲g/cm^۲ – ۱/۷۸) در مقایسه با دیگر آلیاژهای فلزی زیست پزشکی، مشابهت زیادی با استخوان طبیعی (۲g/cm^۲ – ۱/۸) دارد. مدول الاستیک آلیاژهای منیزیم (GPa ۴۵ – ۴۱) نسبت به آلیاژهای تیتانیم (Low GPa ۱۱۷ – ۱۱۰)، فولاد زنگ نزن (GPa ۲۰ – ۵۰۲) و آلیاژهای کبالت – کروم (GPa ۳۰)، به استخوان طبیعی (۲۰ GPa ۲۰ – ۳) نزدیک تر است که میتواند اثر تمرکز تنش را بین ایمپلنت و استخوان طبیعی، کاهش

دهد [۴–۷]. منیزیم به طور طبیعی در بافت استخوان یافت می شود و از عناصر ضروری برای بدن انسان است که از زیست تجزیه پذیری در محیطهای فیزیولوژیکی بدن برخوردار است [۱، ۸]. به ویژه، یونهای منیزیم ^{۲+} Mg در بدن انسان به مقدار فراوانی وجود دارند و در بسیاری از واکنش های متابولیکی و مکانیزمهای بیولوژیکی، دخیل هستند. معمولاً بدن انسانی به وزن ۲۰ کیلوگرم، حاوی تقریبا ۲۱ تا ۳۵ گرم منیزیم است و روزانه ۱۸۰ تا منیزیم می تواند به فعال سازی سلولهای استخوانی و افزایش حجم استخوان منیزیم می تواند به فعال سازی سلولهای استخوانی و افزایش حجم استخوان ایم پلنتهای منیزیم در بدن جذب می شوند، محصولات خوردگی شان نیز به بافتهای منیزیم در بدن جذب می شوند، محصولات خوردگی شان نیز ایم پلنتهای اطراف آسیب نمی رساند [۱۱] و از طرف دیگر علاوه بر اینکه به بافتهای اطراف آسیب نمی رساند [۱۱]. بدین ترتیب، منیزیم و میزان مثال، گزارشها نشان می دهد که استنتهای منیزیم زیست تخریب پذیر میتواند در دستیابی فوری به نتایج آنژیوگرافی سودمند باشد [۱۵].

برای ایمپلنتهای ارتوپدی زیستتخریبپذیر، خواص ویژهای نظیر استحکام، مدول الاستیک، و نرخ خوردگی مناسب و غیرسمی بودن حائز اهمیت است [۱۶]. از این رو، استفاده از عناصر آلیاژی مناسب جهت ایمپلنتهای منیزیمی بسیار مورد توجه است. فلزات زیستتخریبپذیر جدید پایه منیزیم و پایه آهن، فلزات شیشهای حجمی پایه کلسیم و پایه استرانسیم و

دیگر فلزات زیست تخریب پذیر نظیر Zn و آلیاژهایش، با تأکید بر ریزساختار، خواص مکانیکی، رفتارهای تخریب پذیری و عملکردهای in vitro و in vivo، تاکنون مورد بررسی قرار گرفتهاند [۳].

روی (Zn) با حضور Δ۵ درصد در عضله و استخوان، ۱۱ درصد در پوست و کبد و حدود ۴ درصد در دیگر بافتهای بدن، یکی از فراوان ترین عناصر ضروری بدن انسان است. همچنین روی در ساختار و عملکرد تعداد زیادی از ماکروملکولها و واکنشهای بیش از ۵۰۰ آنزیم دخیل است [۱۷]. کمبود روی در بدن، سبب اختلال در سنتز DNA¹ و متابولیسم پروتئین شده و اثراتی منفی بر رشد استخوان دارد [۱۰]. روی، سبب افزایش مقاومت خوردگی و استحکام آلیاژهای منیزیم از طریق تشکیل محلول جامد میشود [۳، ۱۸]. این عنصر با منیزیم، ترکیبات بین فلزی مختلفی از جمله m-۵ میکند. همچنین بررسی آلیاژ Mg₇Zn₁₁ ، Mg₇Zn₇ میکند. همچنین بررسی آلیاژ Mg⁷Zn₁₀ ، شان داده است که زیستسازگاری میکند. همچنین بررسی آلیاژ Mg² γZn₁ مشان داده است که زیستسازگاری نزخ خوردگی در سیال شبیهساز بدن^۲ میشود [۹]. علاوه بر این، نشان داده شده است که آلیاژ دوتایی منیزیم–روی، حاوی ۵ درصد روی، مقاومت به خوردگی خوبی دارد [۰۰] و با محتوای ۴ درصد، برای بالا بردن استحکامهای کششی و خزشی مناسب است [۲].

کلسیم (Ca) یکی از عناصر ضروری بدن و تشکیل دهندهٔ اصلی استخوان است و رشد استخوان را سرعت می بخشد. کلسیم در پیامرسانی شیمیایی سلولها نیز نقشی اساسی دارد و به ویژه آزاد شدن همزمان یونهای کلسیم و منیزیم در بدن، جهت التیام استخوانها سودمند است [۱۰]. آلیاژهای منیزیم در بدن، جهت التیام استخوانها مودمند است [۱۰]. آلیاژهای در محیط Mg-Zn-Ca سمیت سلولی ایجاد نمی کنند و بنابراین می توانند انتخاب در محیط in vitro سمیت سلولی ایجاد نمی کنند و بنابراین می توانند انتخاب مناسبی جهت کاربردهای زیست یزشکی باشند [۱۰، ۲۲، ۲۳].

ایتریم (Y) به عنوان یکی از عناصر کمیاب زمین، بر اساس مطالعاتی که اخیراً صورت گرفته، میتواند اثر سودمندی بر مقاومت خوردگی و خواص مکانیکی آلیاژهای منیزیم داشته باشد [۲۴]. همچنین افزودن این عنصر به آلیاژ میتواند باعث افزایش استحکام و شکلپذیری شود [۲۵]. ژانگ و همکارانش [۲۶] با بررسی آلیاژ Y–Mg–Zn نشان دادند که این آلیاژ نسبت به AZ31 و AZ31 دارای خواص خوردگی بهتری است و این به سبب افزودن عنصر Y به ترکیب، ایجاد شده است. آنها بر این باورند که آلیاژ سهتایی Y–Mg–Zn به سبب خواص مناسب، میتواند جهت کاربردهای زیستپزشکی مانند ایمپلنتهای استخوانی، مورد استفاده قرار گیرد.

آلیاژهای Mg-Zn-Y عمدتاً شامل زمینه منیزیمی (α-Mg) و ترکیبات بین فلزی MgrZnrY (MgrZnrY) و MgrYZn) ا میباشد [۲۸،۲۷] و ترکیب بین فلزی پایدار ۲۳-CarMgsZn در سیستمهای سهتایی MgrYZn تشکیل میشود [۴۱، ۲۴، ۲۵، ۲۹]. فاز MgrYZns، مقاومت به خوردگی آلیاژ را بهبود میبخشد [۳۲] و ترکیب ۲۹-MgsZn رشد دانه را حین تغییر شکل آلیاژ، محدود میسازد [۲۹]. افزودن

CarMg, Znr به تركيب سهتايي Mg-Zn-Y سبب تشكيل فاز CarMg, Znr، علاوه بر فازهای a-Mg و I-phase در ریزساختار میشود. از این رو، آلياژ چهارتايي Mg-Zn-Y-Ca شامل فازهاي زمينه I و Mg-Zn مىباشد. بررسى خواص خوردگى آلياژهاى منيزيم Mg-0Zn-1Y-x Ca (براي • تا ۱ درصد وزني كلسيم) مقاومت خوردگي مناسب اين آلياژها را در محيط شبيهساز بدن نشان ميدهد [٣٠]. نشان داده شده است كه پس از عمل ايمپلنتگذاري، بدون ترديد، رفتارهاي ميكروحركتي بين ايمپلنت و استخوان انسان، تحت تأثير خوردگی in vivo، ايجاد مي شود [۳۱]. از اين رو، توجه به رفتارهای سایشی و اصطکاک آلیاژهای کاندیدای زیست پزشکی ضروری است. در مطالعات زیادی، خواص سایشی آلیاژهای تجاری نظیر AZ91D AZ91/SiCp و كامپوزیت های AZ91، رئوكست AZ91/SiCp و كامپوزیت های AM60B [[۳۵] و ... که اغلب کاربردهای صنعتی دارند، بررسی شده است. با این حال در مورد رفتارهای سایشی و اصطکاک آلیاژهای زیست تخريب پذير، به ويژه در محيط بدن انسان، مطالعات كمي انجام شده است. بررسی خواص سایشی آلیاژ Mg-۲Zn-۰/۲Mn [۳۱] و Mg-Zn-Ca [۳۶] نشان داد که نرخ سایش این آلیاژها در محیط SBF، نسبت به محیط خشک، بیشتر است؛ که این به سبب اثر خوردگی در محیط SBF به وجود آمده است. در واقع اثر روانکار SBF باعث کاهش ضریب اصطکاک شده و نرخ سایش را به دلیل تولید محصولات خوردگی، افزایش میدهد. در مطالعه دیگری نیز که بر روی آلیاژ زیستسازگار Mg-۶Gd-۰/۵Zn-۰/۴Zr انجام شده است، این نتیجه مورد تأیید واقع می شود [۲۷].

در این تحقیق رفتارهای سایشی و اصطکاک آلیاژهای در این تحقیق رفتارهای سایشی و اصطکاک آلیاژهای (این، خواص خوردگی مناسبی را در محیط شبیه ساز بدن انسان SBF از خود نشان دادهاند، بررسی شده است. از آنجا که کاربردهای ایمپلنتی این آلیاژ بیشتر مدنظر است، خواص سایشی آلیاژ مذکور، در محیط شبیه ساز بدن انسان، مورد آزمایش واقع شده است.

۲ مواد و روش ها

۱.۲ آمادهسازی نمونهها

آلیاژ ریختهگری X = x - x - x - x - x - x - x - x = x (x - x - x - x - x - x = x) از شمش Mg تجاری خلوص بالا (۹۹/۹ درصد)، Tr خالص (۹۹/۹ درصد)، آمیژان Mg –۳۰Y و Mg حالص (۹۹/۹ درصد) توسط کورهٔ مقاومت الکتریکی Mg –۳۰Y و Mg حالص (۹۹/۹ درصد) توسط کورهٔ مقاومت الکتریکی (Ag – ۲۰ و Mg –۳۰ و Mg –۳۰ الکتریکی (AZAR FURNACES-VM10L1200) آماده سازی شد. در ابتدا یک بوتهٔ فولادی درون کوره تا دمای ۷۵۰ درجه سانتیگراد حرارت داده شده و سپس Mg خالص درون آن شارژ گردید. پس از گذشت ۱۰ دقیقه و ذوب میپس Mg خالص درون آن شارژ گردید. پس از گذشت ۱۰ دقیقه و ذوب میپس، Mg که تا دمای ۴۲۰ درجه سانتیگراد پیشگرم شده بود و در آخر Ca، کامل شمش منیزیم، آمیژان ۲۰ ۲ درجه سانتیگراد پیشگرم شده بود و در آخر Ca، متناسب با درصدهای وزنی مورد نظر، به ترکیب به دست آمده، افزوده شد. ترکیب آمیژان ۲.

¹Deoxyribonucleic Acid ²simulated body fluid

جدول ۱: ترکیب آمیژان Y٪ Mg-۳۰

Mn	Zn	Al	Si	Cu	Ni	Fe	Y	عناصر
°/° ° ۶ ۲	०/००٣٩	۰/۰۰۵۱	°/° ° ۶ ۳	0/00 7 9	0/0 0 7 m	°/° 19	29/14	درصد وزني

پس از آماده شدن مذاب، هر سری آلیاژ، درون قالب فولادی با ابعاد ^۳ مامی مراحل ریخته شد و با سرعت ۱۱/۵ متر بر ثانیه سرد گردید. در تمامی مراحل ریخته گری، به دلیل واکنش پذیری شدید منیزیم با اکسیژن هوا، دمش گاز محافظ آرگون (۹۹/۹۹ درصد) بر سطح مذاب صورت گرفت و در هر مرحله، مذاب ۳۰ تا ۴۰ ثانیه توسط میلهای از جنس کوارتز هم زده شده، مدت ۱۵ دقیقه برای یکنواختی بیشتر در نظر گرفته شد. نمونه پینهای تست سایش با قطر ۵ میلی متر و ارتفاع ۳۰ میلی متر، از شمش آلیاژهای ساخته شده، با استفاده از دستگاه وایرکات (ROBOFIL 510)، تهیه شد. پیش از انجام آزمایش، پینها با کاغذهای SiC، 2500، P3000 و P5000 با آب سمبادهزنی شده، با اتانول تمیز شد و در هوای گرم خشک گردید.

۲.۲ چگونگی تست سایش

تستهای سایش در شرایط SBF، بر اساس استاندارد ASTM:G99، با استفاده از ماشین پین بر دیسک، در دمای اتاق انجام شد. ترکیب شیمیایی محلول SBF در جدول ۲ فهرست شده است. دیسک مقابل که از فولاد material: 100 Cr6, DIN:172300IW, equivalent to AISI) 100 (52100) انتخاب شده بود، با قطر ۴۰ میلی متر در دمای ۸۵۰ درجه سانتی گراد به مدت ۴۵ دقیقه سختکاری شده و در نهایت سختی آن ۶۶ HRC اندازهگیری شد.

-	
تركيب	مقدار (g/L)
NaCl	۸/۰۳۵
KCl	۰/۴
CaClr	۰/۱۴
NaHCOr	۰/۳۵
C ₉ H ₉ O ₉	١
KH _Y PO _Y	۰/۱
MgCl _y <i>9</i> H _y O	۰/۱
MgSOrVHrO	۰/۲
Na _y HPO _y \YH _y O	°/° 9

جدول ۲: ترکیب و مقدار مواد تشکیل دهندهٔ محلول SBF.

طول مسیر و سرعت دیسک به ترتیب ۱۰۰ متر و ۳۰ دور بر دقیقه در نظر گرفته شد تا بدین ترتیب، تستها در سرعت ثابت ۵۰/۰ متر بر ثانیه انجام شود. در این مطالعه بارهای ۱۰، ۲۰ و ۴۰ نیوتن برای تستهای سایش، در نظر گرفته شد. ضرایب اصطکاک، بر اساس زمان آزمایش، به طور پیوسته توسط کامپیوتر گزارش گردید. در هر تست، وزن پینها با استفاده از ترازوی دیجیتال با دقت ۵۰۰۰/۰ گرم در ۵ مرحله اندازهگیری شد. در هر مرحله، پینها در اسیدکرومیک (CrO۳) (۰۰۰ گرم بر لیتر) جوشان به مدت ۵ دقیقه، به منظور حذف محصولات خوردگی، قرار داده شده و سپس وزن شدند. در نهایت ۳ نمونه از هر آلیاژ برای شرایط تست سایش در نظر گرفته شده و ضریب اصطکاک و میزان کاهش جرم، میانگینگیری شد. سپس با استفاده

از فرمول (۱)، نرخهای سایش آلیاژها تعیین شدند:

$$W_r = \frac{m}{\rho L} \tag{1}$$

در این فرمول، W_r نرخ سایش، m میزان کاهش جرم ماده، ho چگالی آلیاژ و L مسافت پیموده شده است.

۳.۲ مشخصات ریزساختار

پراش پرتوی ایکس^۳ (XRD)، برای تعیین فازهای موجود در آلیاژ مورد مطالعه با استفاده از دستگاه پراش سنج یونیسانتیس (مدل XMD-300)، بر روی نمونه بالک و پولیش شده در محدوده زاویه پراش ۱۰ تا ۹۰ درجه انجام گرفت. لامپ پرتوی X با ولتاژ ۴۵ kV و آند مسی، تابش α با طول موج ۱/۵۴۱۸۷۴ آنگستروم را تولید می نمود و فیلتر مورد استفاده از X'pert نیکل بود. سپس برای تحلیل و تفسیر نتایج حاصله، از نرمافزار X'pert جنس نیکل بود. سپس برای تحلیل و تفسیر نتایج حاصله، از نرمافزار X'pert و تحلیل ساختار سطح ساییده شده پینها با استفاده از میکروسکوپ الکترونی روبشی (FEI ESEM QUANTA 200) مجهز به طیف سنج تفکیک انرژی (EDAX EDS SILICON DRIFT 2017) انجام شد.

۳ نتایج

۱.۳ شناسایی ترکیب شیمیایی

ترکیب شیمیایی آلیاژها، پس از انجام آزمایش ICP^{*}، در جدول ۳ گزارش شده است که نشان میدهد آلیاژها در محدودهٔ ترکیب شیمیایی آلیاژ Mg-0Zn-۱Y با درصدهای مختلف کلسیم (۰/۰، ۳/۰، ۵/۰ و ۱/۰) قرار میگیرند.

۲.۳ تحلیل ریزساختاری

شكل ۱ ريزساختار آلياژهاى $Y - x \operatorname{Ca} (1)^{\circ} \operatorname{Mg} (1)^{$

*1 1				صر	د وزنی عنا	درص			
اليار	Mg	Zn	Y	Ca	Fe	Mn	Al	Cu	Si
Mg- Δ Zn- γ Y	Bal.	4/931	°/۹۲۳	۰/۰ o ۳	۰/۰ ۰ ۳	۵ ۰ /۰	۰/۰۵V	°/° ° A	۰/۰۱۸
$Mg-\Delta Zn-\gamma Y-\circ/\Gamma Ca$	Bal.	4/891	٥/٨١۵	•/۲۸۹	۰/۰ ۰ ۳	۵ ۰ /۰	۰/۰۵۸	°/° ° A	۰/۰۱۰
Mg-aZn-Y-o/aCa	Bal.	4/988	۰/۸۹۳	۰/۵۳۲	۰/۰ ۰ ۳	۵ ۰ /۰	°/° \ ٣	°/° ° A	°/° ° Y
Mg- ∂ Zn- $\vee$ Y- $\vee$ Ca	Bal.	4/049	۰/۹۰۸	۲/۰۳۶	۰/۰۰ ۳	۰/۰۰ ۵	°/°99	°/° ° A	°/°° 9

جدول ۳: ترکیب شیمیایی آلیاژ Mg-dZn-۱Y-*x* Ca (۱/۰ – ۱/۰ (x = ۹/۰ – ۱/۰) حاصل از نتایج ICP برحسب درصد وزنی.

شکل ۱: تصویر میکروسکوپ الکترونی آلیاژ Mg-OZn-۱Y-*x* Ca با درصدهای مختلف کلسیم: (الف) صفر درصد، (ب) ۲٪ درصد، (ج) ۵٪ درصد و (د) ۱ درصد.

	و B در شکل ۱.	، و موقعیتهای A	فاز زمينه آلياژ فاقد كلسيم	جدول ۴: تحليل EDS و
--	---------------	-----------------	----------------------------	---------------------

B	نقط	A d	نقط	فاز زمينه		ماند
درصد اتمی	درصد وزنى	درصد اتمی	درصد وزني	درصد اتمی	درصد وزني	عناصر
۶١/٩١	49/20	۵٩/٨١	34/04	۹۸/۱۸	90/14	Mg
٨/٧٧	۱۷/۶۳	۳۴/۸۱	۵۴/۰۹	١/٦٧	۴/۳۶	Zn
_	—	۵/۳۸	11/37	۰/۱۵	°/ ۵ °	Y
29/22	36/12	—	—	—	—	Ca

۳.۳ تحلیل نتایج آزمونهای سایش

۱.۳.۳ ضریب اصطکاک

منحنیهای ضریب اصطکاک آلیاژهای منیزیم با درصد_های مختلف وزنی کلسیم، به صورت تابعی از زمان سایش، برای بارگذاریهای ۱۰، ۲۰ و ۴۰ نیوتن، در شکل ۳ با یکدیگر مقایسه شدهاند.

شکل ۳: ضریب اصطکاک آلیاژهای Mg-OZn-۱Y-*x* Ca بر اساس مدت زمان سایش: (الف) ۱۰ نیوتن، (ب) ۲۰ نیوتن و (ج) ۴۰ نیوتن.

مقایسه منحنیهای ضریب اصطکاک حاصل از تست های سایش نمونههای مورد مطالعه در بارگذاری ۱۰ نیوتن (شکل ۳الف)، نشاندهندهٔ افزایش قابل توجهی در میزان ضریب اصطکاک به ازای افزایش محتوای Ca از صفر به ۱ درصد وزنی میباشد. در واقع، نمونه آلیاژ منیزیم فاقد کلسیم، کمترین و آلیاژ منیزیم حاوی ۱ درصد وزنی کلسیم، بیشترین میزان ضریب اصطکاک را دارا میباشد، بدین ترتیب، یک افزایش در محتوای کلسیم به میزان ۱ درصد، سبب افزایش تقریباً ۱۰۸ درصدی در میانگین ضریب اصطکاک میگردد و این روند در طول زمان تقریباً ثابت است. در واقع میتوان گفت در این بارگذاری، افزایش زمان تأثیر چندانی بر نتایج آزمایش ندارد.

نتایج ضریب اصطکاک حاصل از بارگذاری ۲۰ نیوتن (شکل ۳ب) نشان میدهد که با افزایش محتوای کلسیم، ابتدا ضریب اصطکاک افزایش و

Mg−۵Zn−۱Y−۱Ca سپس کاهش مییابد به طوریکه نمونه آلیاژ منیزیم Mg−۵Zn−۱Y−۱Ca معادیر مربوط کمترین ضریب اصطکاک را در این بارگذاری دارد. با این حال مقادیر مربوط به ضریب اصطکاک برای نمونههای تستشده در بارگذاری ۲۰ نیوتن، بجز نمونه آلیاژ منیزیم حاوی ۲/۰ درصد وزنی کلسیم که دارای مقادیر تقریباً بالای ۳/۰ است، اختلاف زیادی با هم ندارند و بیشتر در بازه ۱۹/۰ تا ۲۹/۰ هستند. این میتواند گویای این واقعیت باشد که نمونههای تستشده برای درصدهای مختلف کلسیم در بارگذاری ۲۰ نیوتن، رفتار سایشی مشابهی دارند.

در منحنیهای مربوط به بارگذاری ۴۰ نیوتن که در شکل ۲ج نمایش داده شده است، یک افزایش و سپس کاهش در میزان ضریب اصطکاک به ازای افزایش محتوای Ca قابل مشاهده است. به طوریکه نمونه آلیاژی فاقد کلسیم، دارای کمترین و نمونه حاوی ۵/۵ درصد وزنی کلسیم، دارای بیشترین ضریب اصطکاک بوده و این روند در طول زمان تقریباً ثابت است.

شکل ۴ نمودارهای مربوط به میانگین ضریب اصطکاک برای نمونه آلیاژهای مورد مطالعه را به صورت تابعی از میزان بارگذاری، نمایش می دهد. با توجه به نمودارها درمییابیم که افزایش بارگذاری باعث کاهش ضریب اصطکاک در تمام نمونههای آزمایش شده که این کاهش در مورد نمونههای محتوی ۳/۰ و ۵/۰ درصد وزنی کلسیم، تقریباً یکنواخت بوده و در مورد آلیاژ فاقد کلسیم، یک افزایش جزئی در ۲۰ نیوتن، قابل مشاهده است. این در حالی است که برای نمونه آلیاژ منیزیم حاوی ۱ درصد وزنی کلسیم، یک کاهش ۸۲/۵ درصدی در ضریب اصطکاک از بارگذاری ۱۰ به ۲۰ نیوتن نداشته است. همچنین کمترین میزان ضریب اصطکاک برای نمونه آلیاژ فاقد کلسیم در بیشترین بارگذاری و بیشترین ضریب اصطکاک برای نمونه آلیاژ فاقد حاصل شده، اما پس از آن، افزایش بارگذاری تأثیر زیادی بر ضریب اصطکاک نداشته است. همچنین کمترین میزان ضریب اصطکاک برای نمونه آلیاژ نایع حاصل از اندازه گیریهای ضریب اصطکاک و نرخ سایش، در جدول نتایج حاصل از اندازه گیریهای ضریب اصطکاک و نرخ سایش، در جدول

شکل ۴: نمودار میانگین ضریب اصطکاک آلیاژهای مورد مطالعه در بارگذاریهای مختلف

۲.۳.۳ نرخ سایش

در شکل ۵ نتایج نرخهای سایش آلیاژهای منیزیم مربوط به درصدهای مختلف وزنی کلسیم به صورت تابعی از مسافت پیمودهشده با هم مقایسه شدهاند. بررسی نمودارهای مربوط به شکل ۵الف نشان میدهد که بالاترین نرخهای سایش برای بارگذاری ۱۰ نیوتن، متعلق به نمونه آلیاژ منیزیم حاوی ۱ درصد وزنی کلسیم است.

		نرخ سایش در ۱۰۰ متر			میانگین ضریب اصطکاک		
آلياژ	$ ho ({ m g/cm}^r)$	W_r			μ		
		۱۰N	۲۰N	۴° N	۱۰N	۲۰N	۴º N
Mg-dZn-Y	۱/۸۲۱	°/10°90	0/14194	0/10241	०/४०७९०	°/77947	°/1VYV9
Mg-&Zn-\Y-°/ Y Ca	١/٨١٦	°/13V14	°/1897V	°/10137	°/41477	°/TIVTF	°/1892
Mg-dZn-\Y-°/dCa	١/٨١١	°/14094	৽៸৲៴ঀ৽۶	°/1880	°/T° 749	°/7770T	°/8377/°
$Mg-\Delta Zn-\gamma Y-\gamma Ca$	۱/۸۰۱	°/79037	°/182V	°/1V9V4	°/474V9	°/Y° ° Y9	°/19107

جدول ۵: نرخ سایش در ۱۰۰ متر و میانگین ضریب اصطکاک آلیاژهای منیزیم در بارگذاریهای مختلف

اگرچه میزان تغییرات مقادیر نرخ سایش برای آلیاژهای منیزیم صفر و ۱ درصد وزنی کلسیم، طی مسافتهای پیمودهشده، خیلی زیاد نیست، اما این تغییرات برای آلیاژهای ۲/۰ و ۵/۰ درصد وزنی دارای نوسان بیشتری است. همچنین با درنظرگرفتن دو فاکتور مسافت و درصد وزنی کلسیم درمییابیم که افزایش در هر دو فاکتور نهایتاً منجر به افزایش در نرخ سایش در ۱۰۰ متر شده است. از طرفی، میتوان گفت که، به طور میانگین، یک افزایش در محتوای کلسیم از ۰ تا ۱ درصد وزنی سبب یک افزایش حدوداً ۷۶ درصدی در میانگین مقادیر نرخ سایش در بارگذاری ۱۰ نیوتن، شده است.

با توجه به شکل ۵ب درمییابیم که، اگرچه میزان تغییرات در مقادیر نرخ سایش تا ۴۰ متر، نوسانات زیادی دارد، اما پس از آن، نتایج به هم نزدیکتر بوده و تقریباً در بازه ۲۹/۰ تا ۴۴/۰ قرار میگیرد. در این بارگذاری نیز میزان نوسانات در نمونههای آلیاژ محتوی ۱ درصد وزنی کلسیم، بیشتر از سایر نمونهها میباشد. همچنین بیشترین نرخ سایش برای آلیاژ ۱ درصد وزنی کلسیم در مسافت ۲۰ متر و کمترین آن برای آلیاژ فاقد کلسیم در همان مسافت حاصل شده است.

نرخهای سایش نمونههای آلیاژ منیزیم مورد مطالعه در بارگذاری ۴۰ نیوتن به ازای افزایش مسافت تا ۱۰۰ متر (شکل ۵ج)، نشاندهندهٔ تغییرات بیشتر در نمونه آلیاژ منیزیم ICa–۱۷–۱۷۵–Mg نسبت به سایر نمونهها است. در نمونههای صفر تا ۵/۰ درصد وزنی کلسیم، مقادیر نرخ سایش بین ۲۷/۰ و ۳۵/۰ متغیر است؛ در حالیکه این میزان برای آلیاژ منیزیم دارای ۱ درصد وزنی کلسیم بین مقادیر ۲۹/۰ تا ۴۶/۰ قرار گرفته است. همچنین با افزایش مسافت، یک افزایش جزئی در نرخ سایش در مسافتهای بالای ۶۰ متر را برای آلیاژهای منیزیم صفر و ۳/۰ درصد وزنی کلسیم با یک کاهش جزئی همراه مطلب در خصوص آلیاژ ۵/۰ درصد وزنی کلسیم با یک کاهش جزئی همراه

با توجه به نتایج به دست آمده میتوان گفت که در نمونه آلیاژ منیزیم Mg-0Zn-۱Y-۱Ca، بر خلاف سه آلیاژ دیگر، با افزایش مسافت به ازای افزایش میزان بارگذاری از ۱۰ به ۲۰ نیوتن، متوسط نرخ سایش و ضریب اصطکاک به میزان قابل توجهی کاهش مییابد. همچنین کلیه مقادیر بدست آمده برای نرخهای سایش به ازای بارگذاریهای مختلف در همه درصدهای وزنی کلسیم، در محدوده مقادیر ۱۹/۰ تا ۵۷/۰ میباشد که در این میان، کمترین نرخ سایش مربوط به آلیاژ Mg-0Zn-۱Y-۰/۳Ca و بیشترین آن مربوط به آلیاژ Mg-0Zn-۱Y-۱Z-۱Ca و بیشترین نوتن رخ داده است. این طور به نظر میرسد که میزان نوسانات مقادیر نرخ

سایش در بارگذاری ۱۰ نیوتن از دو بارگذاری دیگر بیشتر است.

شکل ۵: نتایج نرخهای سایش آلیاژهای منیزیم بر اساس مسافت پیموده شده در بارگذاریهای (a) ۱۰ نیوتن، (b) ۲۰ نیوتن و (c) ۴۰ نیوتن

(ج)

distance/m

مقایسه نمودارهای شکل ۶ که برای بارگذاریهای ۱۰ تا ۴۰ نیوتن به صورت تابعی از نرخ سایش و میزان بارگذاری ترسیم شده است، نشان میدهد که مقادیر نرخ سایش پس از طی ۱۰۰ متر برای نمونه آلیاژ منیزیم فاقد کلسیم برای هر سه بارگذاری تقریباً بر هم منطبق بوده و این آلیاژ، رفتار تقریباً

یکنواختی را به ازای افزایش بار اعمالی نشان می دهد. همچنین نرخهای سایش آلیاژهای منیزیم Mg-0Zn-۱Y-۰/۲Ca و Mg-0Zn-۱Y در OCa و Mg-0Zn مقادیری تقریباً نزدیک به هم دارند؛ اما در مورد آلیاژ دارای ۱ درصد وزنی کلسیم، وضعیت متفاوت بوده و با اینکه در بارگذاریهای ۲۰ و ۴۰ نیوتن مقادیر نرخ سایش این آلیاژ تقریباً بر هم منطبق است، اما در ۱۰ نیوتن، فاصله زیادی با دیگر مقادیر دارد. به عبارت دیگر در این آلیاژ با افزایش بار از ۱۰ نیوتن پس از یک کاهش قابل توجه در ۲۰ نیوتن، به ازای افزایش بار بیشتر، نرخ سایش تقریباً ثابت می ماند. این طور به نظر می دسد که افزایش محتوای نرخ سایش ایجاد نمی کند، در حالیکه با افزایش در میزان کلسیم برای کمترین نرخ سایش ایجاد نمی کند، در حالیکه با افزایش در میزان کلسیم برای کمترین نرخ سایش ایجاد نمی کند، در حالیکه با افزایش در میزان کلسیم برای محتوای به هم نرخ سایش ایز آن، باعث افزایش قابل توجه در نرخ سایش می می هم نزدیک بوده و بیشتر از آن، باعث افزایش قابل توجه در نرخ سایش می هرود.

۴.۳ مکانیزمهای سایش

سطوح ساییدهشده نمونه پینهای مورد آزمایش برای درصدهای مختلف وزنی کلسیم (صفر تا ۱ درصد وزنی) و بارگذاریهای مختلف (۱۰ تا ۴۰ نیوتن) به منظور تعیین هویت مکانیزمهای اصلی سایش، توسط دستگاه میکروسکوپ الکترونی روبشی^۶ (SEM) و آنالیز EDS مورد بررسی قرار گرفت. با توجه به اینکه تستهای سایش انجام شده در شرایط SBF بوده و به دلیل اینکه آلیاژهای منیزیم در محیط SBF دچار خوردگی میشوند. حفرههای خوردگی زیادی بر سطح پینها، پس از تمیز شدن توسط محلول CrO_۳، با توجه به تصاویر SEM، قابل مشاهده است. از طرفی، در شرایط مختلف برای نمونههای مختلف، مکانیزمهای سایشی متفاوتی رخ داد که برای هر یک از شرایط، وجود مکانیزم سایشی غالب محتمل است. شکل ۷ سطوح ساییدهشده پینهای آلیاژ منیزیم Mg−oZn−۱Y−x Ca (۱/۰ – ۰/۰ = x) را در بارگذاری ۱۰ نیوتن نمایش میدهد. همانطور که در شکل، نشانگذاری شده است، در جهت مسیر سایش شیارهای نرمی تشکیل شدهاند که به صورت مجموعهای از حفرات در شکل قابل مشاهده است. به نظر میرسد در نمونه آلیاژ منیزیم حاوی ۲/۰ درصد وزنی کلسیم (شکل ۷ب) نسبت به سایر نمونهها، شیارهای تشکیل شده دارای عمق بیشتری است؛ که این میتواند به دلیل اثر حضور ذرات سخت بین جفت سطوح تماسی باشد. خراش های ریز سطح نمونه ها نیز ممکن است به سبب کشیده شدن ذرات جدا شده از سطوح تماس ایجاد شده باشد. از آنجا که شیارها باعث زبری سطح

می شوند، این امر ممکن است سبب بالا بردن ضریب اصطکاک در مکانیزم سایش خراشان شود [۲۸]، که این مطلب با توجه به شکل ۳الف مورد تایید واقع می شود. از این رو، احتمالاً، برای نمونه آلیاژ منیزیم ۰/۳ درصد وزنی کلسیم در بارگذاری ۱۰ نیوتن، مکانیزم سایشی غالب، خراشان است.

شکل ۷: تصاویر SEM سطوح ساییدهشده پینهای آلیاژ منیزیم در بارگذاری ۱۰ نیوتن: (الف) صفر درصد، (ب) ۰/۳ درصد، (ج) ۵/۵ درصد و (د) ۱ درصد.

⁶Scanning Electron Microscopy

سطوح ساییدهشده نمونه های مورد آزمایش برای بار اعمالی ۲۰ نیوتن (شکل ۸) نشاندهندهٔ شکلگیری شیارهایی موازی با جهت سایش هستند که به نظر میرسد توسط فرورفتن برجستگیهای سخت سطح مقابل در سطح نرم پین منیزیم و یا به دلیل حضور رسوبات و یا ذرات باقیمانده که از سطوح جدا شده و در فضای بین دو سطح به دام افتادهاند [۳۹، ۴۰]، به وجود آمده باشد. این شیارها نشاندهندهٔ مکانیزم سایش خراشان هستند که سبب حذف ماده از سطح شده و باعث به وجود آمدن خراش هایی روی سطح می شوند. برای نمونه پین فاقد کلسیم (شکل ۸الف)، شیارها به صورت ممتد بوده و همانگونه که مشاهده می شود، دارای عمق بیشتری نسبت به سایر سطوح نمایش داده شده در شکل ۸ میباشند. در نمونههای دارای ۳/۰ و ۵/۰ درصد وزنی کلسیم، شیارها نرم و کمعمق بوده و برای آلیاژ منیزیم ۱ درصد وزنی کلسیم بجز یک شیار عمیق که از اجتماع حفرهها تشکیل شده است، سایر شیارها ریز و کمعمق میباشند. با توجه به این تصاویر، اینگونه دریافت میشود که برای نمونه آلیاژ منیزیم فاقد کلسیم، مکانیزم غالب سایش، خراشان است. در حقیقت با افزایش درصد وزنی کلسیم در آلیاژهای مورد مطالعه، برای بارگذاری ۲۰ نیوتن، تعداد و عمق شیارها کاهش یافته و تأثیر مکانیزم خراشان، كاهش مىيابد.

سطوح ساییده شده نمونه های آلیاژ منیزیم برای درصدهای مختلف وزنی کلسیم در بارگذاری ۴۰ نیوتن (شکل ۹) ویژگی های توپوگرافی مختلفی را نشان میدهد. سطوح از دست رفته به صورت خراش های ممتدی بر روی سطح پین ها و موازی با جهت سایش به ویژه در نمونه های صفر تا ۵/۵ درصد وزنی کلسیم به خوبی مشهود است که به نظر می رسد خراشان، مکانیزم غالب در این سه نمونه باشد.

با توجه به نتایج به دست آمده از شکلهای ۷ تا ۹، در بار پایین، خراشان مکانیزم سایشی غالب برای نمونه آلیاژ منیزیم Mg-OZn-۱Y-۰/۳Ca. در بار متوسط برای نمونه آلیاژ فاقد کلسیم و در بیشترین بار اعمالی برای نمونههای محتوی صفر تا ۵/۵ درصد وزنی کلسیم میباشد. علاوه بر این، به نظر میرسد که این مکانیزم در آلیاژ Mg-0Zn-۱Y-۰/۳Ca با بارگذاری ۴۰ نیوتن، نسبت به سایر نمونههای مورد آزمایش، شدیدتر باشد.

احتمال دارد که این مکانیزم در سطحی محدود اتفاق افتاده باشد.

شکل ۸: تصاویر SEM سطوح ساییدهشده پینهای آلیاژ منیزیم در بارگذاری ۲۰ نیوتن: (الف) صفر درصد، (ب) ۰/۳ درصد، (ج) ۵/۵ درصد و (د) ۱ درصد.

شکل ۹: تصاویر SEM سطوح ساییدهشده پینهای آلیاژ منیزیم در بارگذاری ۴۰ نیوتن: (الف) صفر درصد، (ب) ۲/۰ درصد، (ج) ۵/۵ درصد و (د) ۱ درصد.

G	F	E	D	C	B	A	درصد وربى عناصر
۷۴/۳۹	54/11	97/98	۵۸/۷۱	۷۷/۹۷	۷۰/۴۶	۶∘/۵۸	Mg
۴/۷۹	18/98	°/14	٣/۴٨	0/98	٧/۴٩	11/41	Y
-	۰/۱۳	°/9۳	_	°/94	۰/۴۱	—	Ca
9/84	4/30	—	79/09	°/9۳	17/71	1/40	Cr
14/41	۲۳/۷۸	۶/۳	۸/∘۵	14/0	۹/۳۶	79/49	Zn

جدول ۶: نتایج تحلیل EDS موقعیتهای نشانگذاریشده در شکلهای ۷ تا ۹

۵.۳ تجزیه و تحلیل نتایج

فرآیند خوردگی شامل واکنشهای الکتروشیمیایی محصولات اکسیدی، هیدروکسیدی و گاز _۲H است. واکنشهای خوردگی فلزات زیستسازگار مانند منیزیم و آلیاژهای آن، شامل واکنشهای آندی و کاتدی است [۳]. با قرار گرفتن آلیاژهای پایه منیزیم در محلول SBF و حل عنصر منیزیم، لایه خوردگی رسوب میکند. از نتایج انحلال منیزیم، تبدیل آن به یون پایدار Mg⁺⁺ Md علی واکنش آندی (۲) است، در همین زمان با انجام واکنش کاتدی (۳)، به دلیل ایجاد خوردگی گالوانیک، گاز ۲۲ آزاد میگردد [۲۵، ۲۲–۴۵]:

$$Mg(s) \longrightarrow Mg'^+(aq) + \Upsilon e^-$$
 (Y)

$$au \operatorname{H}_{Y} \operatorname{O} + au \operatorname{e}^{-} \longrightarrow \operatorname{H}_{Y}(g) + au \operatorname{OH}^{-}$$
 (7)

قرار گرفتن سطح نمونه در محلول SBF، سبب واکنش منیزیم با OH⁻ و تشکیل فیلم Mg(OH) روی سطح نمونه میشود (واکنش ۴) [۲۵، ۴۴– ۴۶]:

$$\mathrm{Mg}^{r_{+}}(\mathrm{aq}) + r \mathrm{OH}^{-} \longrightarrow \mathrm{Mg}(\mathrm{OH})_{r}(\mathrm{s})$$
 (r)

به دلیل تشکیل لایه متخلخل ناهمگون ۲(OH)، سرعت خوردگی نمونه کاهش مییابد [۴۶]. علاوه بر این، واکنش آندی باعث حل شدن بیشتر ^{۲+} Mg در SBF شده و بدین ترتیب میزان کلر افزایش مییابد [۴۷]. حضور یونهای کلر در محلول، سبب واکنش ۲(OH) و Cl⁻¹ و تشکیل ۲اMgCl (واکنش (۵)) و تشکیل حفرههای خوردگی می شود [۱۱، ۴۴].

سطح نمونه آزاد از سایش، دستخوش خوردگی گالوانیک بین باقیمانده سایش و زیرلایه میشود. ریزساختار آلیاژ Mg-0Zn-۱Y-x Ca از دانههای محلول جامد) که رسوبات ۲۹_۳Mg،Zn و Mg_"YZn غالباً lpha-Mg در مرزهای آن قرار گرفتهاند، تشکیل شده است [۳۵، ۴۸]. در این ساختار، آلیاژ فاقد کلسیم شامل فازهای زمینه و MgrYZn بوده که با افزودن کلسیم به ترکیب، علاوه بر فازهای مذکور، فاز بینفلزی ۲n_۶،Zn نیز تشکیل میشود [۳۰]. با افزایش بیشتر مقدار کلسیم تا ۱ درصد وزنی، میزان فاز بینفلزی CarMgsZn_۳ در مرز دانه افزایش یافته، به دلیل افزایش کسر فاز مذکور در ساختار و تشکیل ساختار شبکهای در امتداد مرز دانه، اختلاف پتانسیل شدید ایجاد شده بین زمینه و رسوبات حاوی کلسیم، باعث ایجاد زوجهای گالوانیک در ساختار شده و این امر سبب تشدید سرعت خوردگی آلیاژ می شود. به عبارت دیگر، حضور این فاز در ساختار، نه تنها مناطق کاتدی بیشتری را شامل میشود، بلکه واکنش پذیری ساختار را نیز تشدید میکند. بنابراین با قرار گرفتن آلیاژ در محلول SBF، و افزایش فاز CarMg, Zn، مقاومت خوردگی کاهش یافته، زمینه اطراف خورده شده و تقریباً ناپدید میشود [۳۰]. با توجه به آنچه که در بالا گفته شد، از آنجا که طی فرآیند سایش تحت شرایط SBF، علاوه بر حذف مواد از سطح نمونه به دلیل مکانیزمهای مختلف سایش، خوردگی آلیاژ نیز باعث کاهش جرم بیشتر میشود، با افزایش ميزان كلسيم و تشديد سرعت خوردگي، كاهش جرم نمونهها، افزايش مييابد. البته كاهش جرم نهايي به سبب سايش و خوردگي، با حذف محصولات خوردگی از سطح نمونهها توسط محلول جوشان ۲۰۵۳، تعیین میگردد.

همانگونه که پیش از این گفته شد، واکنش آلیاژهای منیزیم در SBF، سبب ایجاد لایه Mg(OH) میشود که یک اثر محافظتی برای لایه زیرین دارد. بر اثر اصطکاک به وجود آمده بین جفت سطوح تماس، طی فرآیند سایش، این لایه متخلخل، شکسته شده و به طرف لبههای مسیر سایش

مهاجرت میکند. در نتیجه لایه زیرین در معرض سایش و نیز محلول SBF قرار گرفته و دچار خوردگی میشود. افزون بر این، سطوح آزاد از سایش نیز به دلیل قرارگرفتن در شرایط SBF، با این محلول واکنش داده و رسوبات خوردگی را ایجاد میکنند که بر سطح پین یا دیسک چسبیده و یا در محلول غوطهور میشوند. به هر حال فیلم ۲(OH) تشکیل شده بین سطوح تماس، با کاهش میزان اصطکاک و نرخ سایش، افزایش مقاومت سایشی را به همراه دارد. تحت روانکار SBF، ساییدگی سطوح نمونه آلیاژهای منیزیم، تسهیل میشود، با این وجود، به دلیل اثر خوردگی در محیط SBF، سایش آلیاژ تسریع میگردد. بنابراین نرخهای سایش آلیاژ منیزیم در محیط SBF به وجود آمدهاند، معمولاً بالاست؛ که این مطلب با نتایج بدست آمده در تحقیقات پیشین [۳۰، ۳۶، ۳۷]

از یک طرف، خوردگی توسط سایش تشدید می شود و از طرف دیگر، خوردگی نمونه در SBF، فرآیند سایش را سرعت می بخشد. تأثیر همزمان این دو، سبب کاهش جرم بیشتر می گردد. به بیان دیگر، کاهش جرم ایجاد شده برای هر نمونه پین، از یک طرف به دلیل ساییده شدن و حذف ماده از سطح و از طرف دیگر به سبب حذف محصولات خوردگی تشکیل شده، می باشد. قرار گرفتن باقیمانده های سایش بر روی سطح ساییده شده و همچنین در اطراف مسیر سایش و واکنش با سطح پین و محلول SBF نیز محصولات خوردگی بیشتری را ایجاد می کند. حذف این محصولات، منجر به ایجاد حفره هایی بر سطح پین ها شده (شکل های ۷ تا ۹) و بنابراین افزایش اتلاف جرم را به همراه دارد.

با مشاهده تصاویر SEM (شکل ۷)، در بارگذاری ۱۰ نیوتن، برای آلیاژ Mg-0Zn-۱Y-۰/۳Ca، خراشان به خوبی قابل مشاهده است. درحالیکه برای آلیاژ حاوی ۵/۵ درصد وزنی کلسیم(شکل ۷ج، این مکانیزم با شدت کمتری رخ داده است. آنالیز نقاط A و B (جدول ۶) نشاندهندهٔ حضور مقادیری از کروم بر سطح فاز سخت I (که دارای مقادیر بالای روی و ایتریم است) میباشد این میتواند به دلیل وقوع مکانیزم چسبان باشد. در مورد نمونه آلیاژ دارای بالاترین محتوای کلسیم (شکل ۷د)، یک سطح دارای حفرههای عمیق و مرزهای خالی شده را میتوان مشاهده کرد.

به نظر میرسد سطح ساییده شده، بر اثر واکنش با SBF، طی فرآیند خوردگی، خورده شده و باقیمانده های سایش به صورت ذراتی از سطح جدا شده باشند. سطح متخلخل این نمونه در مقایسه با دیگر نمونه ها، به خوبی تخریب شدید این آلیاژ را در محیط SBF نشان می دهد که با توجه به درصد بالای فاز ۲۰۳ در این ساختار و نتایج آزمون های خوردگی و مقاومت خوردگی پایین تر این آلیاژ [۳۰]، مورد انتظار بود. همچنین به خوبی می توان فازهای سخت بین فلزی به جا مانده از فرآیند سایش و خوردگی را می توان فازهای سخت بین فلزی به جا مانده از فرآیند سایش و خوردگی را ۶) حضور فاز سخت I را که غنی از روی و ایتریم است، نشان می دهد. در مقابل، تخریب کمتر سطح در آلیاژ فاقد کلسیم (شکل ۷الف)، پایین بودن مقادیر نرخهای سایش (شکل ۵الف) و یکنواختی منحنی های ضریب اصطکاک (شکل ۳الف)، مقاومت سایشی بهتر این نمونه را در مقایسه با

درصد وزنی بالای کلسیم نشان میدهد. این ممکن است به دلیل کارایی بهتر لایه محافظ ۲(OH) Tm تشکیل شده بین جفت سطوح تماس در فرآیند سایش در SBF باشد، که سبب کاهش زبری سطوح شده است. افزون بر این، با توجه به یکنواختی سطح در تصاویر SEM (شکل ۷الف و ۷ب) و پایین بودن نرخهای سایش (شکل ۶) میتوان نتیجه گرفت که در بارگذاری ۱۰ نیوتن مقاومت سایشی آلیاژهای منیزیم با درصد وزنی پایین کلسیم (صفر و ۳/۰ درصد وزنی) نسبت به مقادیر بالای کلسیم (۵/۰ و ۱ درصد وزنی)، بهتر است. به عبارت دیگر در بار اعمالی ۱۰ نیوتن با افزایش محتوای کلسیم از صفر به ۱ درصد وزنی، مقاومت سایشی کاهش مییابد.

در بارگذاری ۲۰ نیوتن، با توجه به میکرو گرافهای SEM (شکل ۸)، به نظر می رسد، خراشان بیشتر در آلیاژ فاقد کلسیم رخ داده باشد. برخی از خراش ها از نوع مکانیکی بوده و برخی دیگر از به هم پیوستن حفرههای حاصل از فرآیند سایش و خوردگی ایجاد شده-اند. به علاوه نتایج EDS (نقطه *D* از جدول ۶) نشان از حضور ۲۲ بر سطح فاز سخت و وقوع مکانیزم چسبان دارد. در نمونههای آلیاژ منیزیم ۲/۰ و ۵/۰ درصد وزنی کلسیم (شکل ۸ب و ۸ج)، فازهای موجود در مرز دانهها، نسبت به زمینه منیزیمی مقاومت کمتری داشته و مرزهای دانهای از حضور این فازها، خالی شده است. به عبارت دیگر امکان وجود مکانیزم خوردگی مرز دانهای، علاوه بر مکانیزمهای سایش، در این نمونهها تقویت می شود.

با این حال، در نمونه حاوی ۵/۵ درصد وزنی کلسیم (شکل ۸ج)، برخی از فازهای سخت که با توجه به آنالیز EDS (نقطه F) حاوی مقادیر زیاد ایتریم است، در ساختار باقیماندهاند. آنالیز این فاز و وجود مقدار بالای کروم میتواند نشاندهندهٔ رخ دادن مکانیزم چسبان باشد. با افزایش درصد وزنی کلسیم تا ۱ درصد وزنی (شکل ۸د)، تأثیر مکانیزم خراشان کاهش یافته و با توجه به افزایش کسر ۳۵۰های درصد وزنی کلسیم (شکل ۶)، نشاندهندهٔ افزایش مقاومت سایشی است. بدین ترتیب در بارگذاری ۲۰ نیوتن نیز همانند ۱۰ نیوتن، بیشترین مقاومت سایشی مربوط به نمونه آلیاژ دارای کمترین محتوای کلسیم است.

شکل ۹الف، وجود خراش هایی که از تجمع حفره ها به وجود آمده اند، حضور فازهای سخت که به صورت نقاط روشن مشخص شده اند و همچنین حفره های بزرگ را نشان می دهد. این موارد می تواند نشان دهندهٔ مکانیزم های مختلف سایش باشد که شاید بتوان تأثیر خراشان را در مقایسه مایزیم مکانیزم ها، در این نمونه بیشتر دانست. همچنین برای آلیاژ منیزیم Mg-0Zn-1Y-0/۳Ca (شکل ۹ب)، مکانیزم غالب سایش، خراشان بوده که با توجه به شیارهای ممتد و عمیق بر سطح، که به نظر می رسد از کشیده شدن ذرات باقیمانده سایش بر سطح پین، در فرآیند باشند، به خوبی قابل مشاهده است. علاوه بر این، در نمونه آلیاژ منیزیم سایش، و یا فرورفتن زبری های سطح مقابل در سطح پین، به وجود آمده باشند، به خوبی قابل مشاهده است. علاوه بر این، در نمونه آلیاژ منیزیم (شکل ۹ج). در مورد آلیاژ حاوی ۱ درصد وزنی کلسیم نیز، با توجه به وجود حفرات زیاد، مرزهای خالی شده و سطح نرم، می توان گفت که علاوه بر امکان

وجود مکانیزم خوردگی مرزدانهای، مکانیزمهای سایش از جمله خراشان رخ داده است (شکل ۹د). بدین ترتیب میتوان اینگونه بیان کرد که به جز نمونه آلیاژ منیزیم محتوی ۱ درصد وزنی کلسیم، در سایر نمونهها، در بارگذاری ۴۰ نیوتن، مکانیزم خراشان به خوبی مشهود است. همچنین نتایج EDS (نقطه G از جدول ۶) میتواند نشاندهندهٔ وجود مکانیزم چسبان در آلیاژ فاقد کلسیم باشد.

این طور به نظر میرسد که با افزایش درصد وزنی کلسیم، پس از ۲/۰ درصد، به سبب افزایش محصولات سایش و خوردگی، کاهش جرم، افزایش یافته و مقاومت سایشی کاهش مییابد. افزایش نرخهای سایش با افزایش محتوای کلسیم (شکل ۶) نیز این مطلب را تصدیق میکند. به عبارت دیگر، در بارگذاری ۴۰ نیوتن، آلیاژهای دارای کمترین مقدار کلسیم، بیشترین مقاومت سایشی را دارا میباشند. در واقع با افزایش بارگذاری و چسبندگی بیشتر دو سطح، لایه محافظ ۲(OH) تشکیل شده بین سطوح، موثرتر عمل کرده و باعث کاهش ضریب اصطکاک در حضور روانکار SBF میشود. به بیان دیگر با افزایش بارگذاری، چسبندگی سطوح مانع از خوردگی بیشتر پین در سطح تماس شده، تأثیر مکانیسم سایش را افزایش داده و از تأثیر خوردگی میکاهد. در این حالت کاهش جرم نمونه بیشتر متأثر از سایش است.

روند تغییرات (کاهش مقادیر) در منحنی های ضریب اصطکاک با نتایج حاصل از نرخهای سایش در ۱۰۰ متر مطابقت دارد. در واقع همانگونه که مقادیر ضریب اصطکاک برای آلیاژهای ، تا ۵/۰ درصد وزنی کلسیم با افزایش بارگذاری کاهش مییابد (شکل ۴)، نرخهای سایش این آلیاژها نیز کاهش مییابد (شکل ۶) و در مورد آلیاژ Mg-۵Zn-۱Y-۱Ca تغییر ناگهانی در مقادیر ضریب اصطکاک از ۱۰ به ۲۰ نیوتن، در منحنی مربوط به نرخ سایش نیز مشهود است. به طور کلی میتوان نتیجه گرفت که با افزایش میزان بارگذاری، تأثیر مکانیزم خراشان برای آلیاژ صفر و ۲/۰ درصد وزنی كلسيم، افزايش يافته اما در مقاومت سايشي اين نمونهها، تغيير چنداني ايجاد نمىكند. اين مطلب در مورد نمونه آلياژ منيزيم Mg-oZn-۱Y-۰/oCa علاوه بر افزایش تأثیر مکانیزم خراشان، سبب یکنواختی بیشتر سطح، پس از ۲۰ نیوتن شده و بدین ترتیب پس از یک کاهش در مقاومت سایشی برای ۲۰ نيوتن، با افزايش بارگذاري، مقاومت سايشي بهبود مييابد. نمونه آلياژ منيزيم Mg-0Zn-1Y-1Ca نسبت به سایر نمونه ها رفتاری تقریباً متفاوت دارد. بدین معنا که، خوردگی زیاد این نمونه، سایش را به شدت تحت تأثیر قرار داده و باعث كاهش جرم بيشتر طي فرآيند سايش مي شود. با اين حال مي توان گفت که مقاومت سایشی این نمونه نیز، با افزایش بارگذاری، بهبود مییابد و در نهایت، افزایش بارگذاری میتواند خواص سایشی را در این آلیاژ ارتقا دهد.

۴ نتیجهگیری

در این تحقیق، ضریب اصطکاک و نرخهای سایش آلیاژ زیست تخریب پذیر Mg-0Zn-۱Y-*x*Ca (۱/۰ – ۰/۰ ید محیط شبیهساز بدن انسان برای بارگذاریهای ۱۰ تا ۴۰ نیوتن مورد بررسی قرار گرفت. در زیر، نتایج نهایی این پژوهش ارائه شده است:

- افزایش محتوای کلسیم به میزان یک درصد، سبب کاهش در مقاومت سایشی گردید و با افزایش بارگذاری تا ۴۰ نیوتن، علاوه بر کاهش ضریب اصطکاک (حدوداً ۱۸ درصد برای آلیاژهای صفر و ۵/۵ و ۵۲ درصد برای آلیاژهای ۳/۵ و ۱ درصد وزنی کلسیم)، مقاومت سایشی آلیاژها بهبود یافت. در نهایت، بیشترین مقاومت سایشی در تمامی بارگذاریها با توجه به هر دو فاکتور ضریب اصطکاک و نرخ سایش، مختص آلیاژ فاقد کلسیم بود.
- ۲. کلیه مقادیر نرخهای سایش بین ۱۹ ۰۰ ۰۰ و ۵۷ ۰۰ ۰۰ میلی متر مربع قرار گرفت و بیشترین ناپایداری در مقادیر، مربوط به بارگذاری ۱۰ نیوتن بود. علاوه بر این، نمونه آلیاژ دارای ۱ درصد وزنی کلسیم، نسبت به سایر نمونهها، ناپایداری بیشتری را با توجه به نتایج نرخ سایش و ضریب اصطکاک، از خود نشان داد.
- ۳. در بارگذاری ۴۰ نیوتن برای هر دو فاکتور نرخ سایش و ضریب اصطکاک، نمودارهای یکنواختتر و مقادیر نزدیک به هم بیشتری به ازای افزایش زمان (مسافت) به دست آمد.
- ۴. با وجود اینکه اثر روانکار SBF سبب کاهش ضریب اصطکاک میشود، خوردگی آلیاژ منیزیم در این محیط، نرخ سایش را افزایش میدهد. کمترین مقاومت سایشی برای آلیاژ ۱ درصد وزنی کلسیم و بیشترین آن، برای آلیاژ ۳/۰ درصد وزنی کلسیم به دست آمد که هر دو در بارگذاری ۱۰ نیوتن رخ داد.
- مکانیزم غالب سایشی در تست های انجام شده، خراشان بود که برای آلیاژ حاوی۳/۰ درصد کلسیم در بارگذاری ۴۰ نیوتن با شدت بیشتری رخ داد.

مراجع

- Koleini, Shahriar, Idris, Mohd Hasbullah, and Jafari, Hassan. Influence of hot rolling parameters on microstructure and biodegradability of Mg-1Ca alloy in simulated body fluid. *Materials & Design*, 33:20–25, 2012.
- [2] Zeng, Rongchang, Dietzel, Wolfgang, Witte, Frank, Hort, Norbert, and Blawert, Carsten. Progress and challenge for magnesium alloys as biomaterials. Advanced engineering materials, 10(8):B3–B14, 2008.
- [3] Zheng, YF, Gu, XN, and Witte, F. Biodegradable metals. Materials Science and Engineering: R: Reports, 77:1–34, 2014.
- [4] Staiger, Mark P, Pietak, Alexis M, Huadmai, Jerawala, and Dias, George. Magnesium and its alloys as orthopedic biomaterials: a review. *Biomaterials*, 27(9):1728–1734, 2006.
- [5] Chen, Yongjun, Xu, Zhigang, Smith, Christopher, and Sankar, Jag. Recent advances on the development of magnesium alloys for biodegradable implants. *Acta biomaterialia*, 10(11):4561–4573, 2014.
- [6] Okuma, Toshitada. Magnesium and bone strength., 2001.
- [7] Mani, Gopinath, Feldman, Marc D, Patel, Devang, and Agrawal, C Mauli. Coronary stents: a materials perspective. *Biomaterials*, 28(9):1689–1710, 2007.

- [22] Sun, Yu, Zhang, Baoping, Wang, Yin, Geng, Lin, and Jiao, Xiaohui. Preparation and characterization of a new biomedical Mg-Zn-Ca alloy. *Materials & Design*, 34:58– 64, 2012.
- [23] Jang, Yongseok, Tan, Zongqing, Jurey, Chris, Xu, Zhigang, Dong, Zhongyun, Collins, Boyce, Yun, Yeoheung, and Sankar, Jagannathan. Understanding corrosion behavior of Mg-Zn-Ca alloys from subcutaneous mouse model: Effect of Zn element concentration and plasma electrolytic oxidation. *Materials Science and Engineering: C*, 48:28– 40, 2015.
- [24] Neubert, V, Stulíková, I, Smola, B, Mordike, BL, Vlach, M, Bakkar, A, and Pelcová, J. Thermal stability and corrosion behaviour of Mg-Y-Nd and Mg-Tb-Nd alloys. *Materials Science and Engineering: A*, 462(1-2):329–333, 2007.
- [25] Bae, DongHyun, Kim, SH, Kim, Do Hyang, and Kim, WT. Deformation behavior of Mg-Zn-Y alloys reinforced by icosahedral quasicrystalline particles. *Acta Materialia*, 50(9):2343-2356, 2002.
- [26] Zhang, Erlin, He, Weiwei, Du, Hui, and Yang, Ke. Microstructure, mechanical properties and corrosion properties of Mg-Zn-Y alloys with low Zn content. *Materials Science and Engineering: A*, 488(1-2):102–111, 2008.
- [27] Xie, GM, Ma, ZY, Geng, Lin, and Chen, RS. Microstructural evolution and mechanical properties of friction stir welded Mg-Zn-Y-Zr alloy. *Materials Science and Engineering: A*, 471(1-2):63–68, 2007.
- [28] Wang, Jingfeng, Song, Pengfei, Gao, Shan, Wei, Yiyun, and Pan, Fusheng. Influence of Y on the phase composition and mechanical properties of as-extruded Mg-Zn-Y-Zr magnesium alloys. *Journal of Materials Science*, 47(4):2005–2010, 2012.
- [29] Tong, LB, Zheng, MY, Hu, XS, Wu, K, Xu, SW, Kamado, S, and Kojima, Y. Influence of ECAP routes on microstructure and mechanical properties of Mg-Zn-Ca alloy. *Materials Science and Engineering:* A, 527(16-17):4250–4256, 2010.
- [30] Naghdali, Saeedeh, Jafari, Hassan, and Malekan, Mehdi. Cooling curve thermal analysis and microstructure characterization of Mg-5Zn-1Y-x Ca (0-1wt%) alloys. *Thermochimica acta*, 667:50–58, 2018.
- [31] Liu, De-Bao, Wu, Bo, Wang, Xiao, and Chen, Min-Fang. Corrosion and wear behavior of an Mg-2Zn-0.2Mn alloy in simulated body fluid. *Rare Metals*, 34(8):553-559, 2015.
- [32] Aung, Naing Naing, Zhou, Wei, and Lim, Lennie EN. Wear behaviour of AZ91D alloy at low sliding speeds. Wear, 265(5-6):780–786, 2008.
- [33] Taltavull, C, Rodrigo, P, Torres, B, Lopez, AJ, and Rams,
   J. Dry sliding wear behavior of am50b magnesium alloy. Materials & Design (1980-2015), 56:549–556, 2014.
- [34] García-Rodríguez, S, Torres, B, Maroto, A, López, AJ, Otero, E, and Rams, J. Dry sliding wear behavior of globular AZ91 magnesium alloy and AZ91/SiCp composites. *Wear*, 390:1–10, 2017.
- [35] Taltavull, C, Torres, B, Lopez, AJ, and Rams, J. Dry sliding wear behavior of AM60B magnesium alloy. *Wear*, 301(1-2):615–625, 2013.

- [8] Qin, Fengxiang, Xie, Guoqiang, Dan, Zhenhua, Zhu, Shengli, and Seki, Ichiro. Corrosion behavior and mechanical properties of Mg-Zn-Ca amorphous alloys. *Intermetallics*, 42:9–13, 2013.
- [9] Vormann, Jürgen. Magnesium: nutrition and metabolism. Molecular aspects of medicine, 24(1-3):27-37, 2003.
- [10] Ilich, Jasminka Z and Kerstetter, Jane E. Nutrition in bone health revisited: a story beyond calcium. *Journal of* the American College of Nutrition, 19(6):715–737, 2000.
- [11] Witte, Frank, Kaese, V, Haferkamp, H, Switzer, E, Meyer-Lindenberg, A, Wirth, CJ, and Windhagen, H. In vivo corrosion of four magnesium alloys and the associated bone response. *Biomaterials*, 26(17):3557–3563, 2005.
- [12] Gu, Xuenan, Zheng, Yufeng, Cheng, Yan, Zhong, Shengping, and Xi, Tingfei. In vitro corrosion and biocompatibility of binary magnesium alloys. *Biomaterials*, 30(4):484– 498, 2009.
- [13] Li, Nan and Zheng, Yufeng. Novel magnesium alloys developed for biomedical application: a review. *Journal of Materials Science & Technology*, 29(6):489–502, 2013.
- [14] Zhang, Baoping, Hou, Yunlong, Wang, Xiaodan, Wang, Yin, and Geng, Lin. Mechanical properties, degradation performance and cytotoxicity of Mg-Zn-Ca biomedical alloys with different compositions. *Materials Science and Engineering: C*, 31(8):1667–1673, 2011.
- [15] Erbel, Raimund, Di Mario, Carlo, Bartunek, Jozef, Bonnier, Johann, de Bruyne, Bernard, Eberli, Franz R, Erne, Paul, Haude, Michael, Heublein, Bernd, Horrigan, Mark, et al. Temporary scaffolding of coronary arteries with bioabsorbable magnesium stents: a prospective, nonrandomised multicentre trial. *The Lancet*, 369(9576):1869– 1875, 2007.
- [16] Smola, Bohumil, Joska, Luděk, Březina, Vítězslav, Stulíková, Ivana, and Hnilica, František. Microstructure, corrosion resistance and cytocompatibility of Mg-5Y-4Rare Earth-0.5Zr (WE54) alloy. *Materials Science and Engineering: C*, 32(4):659–664, 2012.
- [17] Jafari, H, Rahimi, F, Sheikhsofla, Z, and Khalilnezhad, M. Effect of minor yttrium on microstructure and mechanical properties of bioimplant Mg-5Zn alloy. *Journal of Materi*als Engineering and Performance, 26(11):5590–5598, 2017.
- [18] Avedesian, Michael M, Baker, Hugh, et al. ASM specialty handbook: magnesium and magnesium alloys. ASM international, 1999.
- [19] Zhang, Shaoxiang, Zhang, Xiaonong, Zhao, Changli, Li, Jianan, Song, Yang, Xie, Chaoying, Tao, Hairong, Zhang, Yan, He, Yaohua, Jiang, Yao, et al. Research on an Mg-Zn alloy as a degradable biomaterial. Acta biomaterialia, 6(2):626-640, 2010.
- [20] Mohammadi, F Doost and Jafari, H. Microstructure characterization and effect of extrusion temperature on biodegradation behavior of Mg-5Zn-1Y-x Ca alloy. *Transactions of Nonferrous Metals Society of China*, 28(11):2199-2213, 2018.
- [21] Wei, LY, Dunlop, GL, and Westengen, H. Precipitation hardening of Mg-Zn and Mg-Zn-Re alloys. *Metallurgi*cal and Materials Transactions A, 26(7):1705–1716, 1995.

[48] Yang, Ming-bo, Wu, De-yong, Hou, Meng-dan, and Pan, Fu-sheng. As-cast microstructures and mechanical properties of Mg-4Zn-xY-1Ca (x = 1.0, 1.5, 2.0, 3.0) magnesium alloys. Transactions of Nonferrous Metals Society of China, 25(3):721-731, 2015.

- [36] Li, Hua, Liu, Debao, Zhao, Yue, Jin, Feng, and Chen, Minfang. The influence of Zn content on the corrosion and wear performance of Mg-Zn-Ca alloy in simulated body fluid. Journal of Materials Engineering and Performance, 25(9):3890-3895, 2016.
- [37] Dai, Jianwei, Zhang, Xiaobo, Yin, Qiao, Ni, Shengnan, Ba, Zhixin, and Wang, Zhangzhong. Friction and wear behaviors of biodegradable Mg-6Gd-0.5Zn-0.4Zr alloy under simulated body fluid condition. *Journal of magnesium and alloys*, 5(4):448-453, 2017.
- [38] Levi, G, Avraham, S, Zilberov, A, and Bamberger, M. Solidification, solution treatment and age hardening of a Mg-1.6wt.%Ca-3.2wt.%Zn alloy. Acta Materialia, 54(2):523-530, 2006.
- [39] Reddy, A Somi, Bai, BN Pramila, Murthy, KSS, and Biswas, SK. Mechanism of seizure of aluminium-silicon alloys dry sliding against steel. *Wear*, 181:658–667, 1995.
- [40] Bai, BN Pramila and Biswas, SK. Effect of magnesium addition and heat treatment on mild wear of hypoeutectic aluminium-silicon alloys. Acta metallurgica et materialia, 39(5):833-840, 1991.
- [41] Bayer Raymond, G. Mechanical wear fundamentals and testing. New York, USA, 2004.
- [42] Coy, AE, Viejo, F, Garcia-Garcia, FJ, Liu, Z, Skeldon, P, and Thompson, GE. Effect of excimer laser surface melting on the microstructure and corrosion performance of the die cast AZ91D magnesium alloy. *Corrosion Science*, 52(2):387–397, 2010.
- [43] Niki, Yasuo, Matsumoto, Hideo, Suda, Yasunori, Otani, Toshiro, Fujikawa, Kyosuke, Toyama, Yoshiaki, Hisamori, Noriyuki, and Nozue, Akira. Metal ions induce boneresorbing cytokine production through the redox pathway in synoviocytes and bone marrow macrophages. *Biomaterials*, 24(8):1447–1457, 2003.
- [44] Fan, Jun, Qiu, Xin, Niu, Xiaodong, Tian, Zheng, Sun, Wei, Liu, Xiaojuan, Li, Yangde, Li, Weirong, and Meng, Jian. Microstructure, mechanical properties, in vitro degradation and cytotoxicity evaluations of Mg-1.5Y-1.2Zn-0.44Zr alloys for biodegradable metallic implants. *Materials Science and Engineering: C*, 33(4):2345-2352, 2013.
- [45] Bornapour, M, Celikin, M, Cerruti, M, and Pekguleryuz, M. Magnesium implant alloy with low levels of strontium and calcium: The third element effect and phase selection improve bio-corrosion resistance and mechanical performance. *Materials Science and Engineering: C*, 35:267– 282, 2014.
- [46] Virtanen, Sannakaisa. Biodegradable mg and mg alloys: Corrosion and biocompatibility. *Materials Science and Engineering: B*, 176(20):1600–1608, 2011.
- [47] Yang, Mingbo, Cheng, Liang, and Pan, Fusheng. Comparison about effects of Ce, Sn and Gd additions on as-cast microstructure and mechanical properties of Mg-3.8Zn-2.2Ca (wt%) magnesium alloy. Journal of materials science, 44(17):4577-4586, 2009.